

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul **Silîș Ghennadi Anatoli**, împotriva sentinței judecătorești mun. Bălți din 27 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui,

Silîș Ghennadi Anatoli, născut la 09 martie 1960, originar și domiciliat în or. Bălți, str. Bulgară 104, ap. 31,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 08 mai 2012 pînă la 27 noiembrie 2012 (prima instanță)*
- 2. de la 17 ianuarie 2013 pînă la 04 aprilie 2013 (instanța de apel)*
- 3. de la 24 septembrie 2013 pînă la 27 noiembrie 2013 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătorești mun. Bălți din 27 noiembrie 2012 **Silîș Ghennadi Anatoli** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Silîș Ghennadi Anatoli, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările prejudiciabile și dorind survenirea lor, a săvîrșit violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, în special de fiu împotriva tatălui, cu vătămarea gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei, în următoarele circumstanțe:

La data de 15.03.2012, aproximativ la orele 14-15:00, Silîș Ghennadi, locuind împreună cu tatăl său Silîș Anatoli Iacov, născut la 15.01.1932, în apartamentul de pe adresa str. Bulgară 104, ap.31, mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unei cerți apărute între el și Silîș Anatoli, pe fonul abuzului de către Silîș Ghennadi a băuturilor alcoolice, aflîndu-se la bucătărie în apartamentul sus menționat, profitînd de faptul că Silîș Anatoli este de vîrstă înaintată, i-a aplicat tatălui său Silîș Anatoli două lovituri cu pumnul, una în regiunea ochiului drept, și a doua lovitură în regiunea pieptului, în urma cărui fapt Silîș Anatoli a căzut pe podea, după ce Silîș Ghennadi i-a aplicat

ultimului multiple lovituri cu picioarele peste diferite părți a corpului, în urma cărui fapt la aceeași dată Silîș Anatoli a fost internat în spitalul municipal Bălți, unde la data de 18.03.2012 a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 111 D din 28.04.2012, moartea lui Silîș Anatoli a survenit în rezultatul leziunilor corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumatism asociat toracal și membre. Astfel, între leziunile corporale descrise și deces este o legătură cauzală directă. Totodată, la examinarea medico-legală a cadavrului lui Silîș Anatoli s-au mai depistat leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă - comoție cerebrală (clinic), echimoză în jurul ochiului drept, echimoză în regiunea occipitală pe stînga cu hemoragii în țesuturile moi epicraniene, fractură închisă a osului ulnar pe stînga în treimea inferioară, care după criteriul dereglării de lungă durată a sănătății (la persoanele vii), mai mult de 21 de zile, se clasează la vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat din motiv că nu a săvîrșit fapta incriminată.

În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat că nu a săvîrșit fapta incriminată, pe cauza penală nefiind administrate careva probe care ar demonstra vinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2013 a fost respins ca nefondat apelul declarat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpatului în concordanță deplină cu probele administrate și just apreciate, ajungînd corect la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

Probele administrate și cercetate în ședințele judecătorești au format un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și au combătut argumentele acestuia referitor la nevinovăția sa, fiind corect apreciat faptul că probele cercetate, confirmă în afara oricărui dubiu rezonabil că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. pct. 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală și a solicitat casarea acesteia și a sentinței cu dispunerea achitării lui.

În motivarea sa, recurentul a indicat că organul de urmărire penală nu a prezentat instanțelor de judecată careva probe care ar demonstra cu certitudine vinovăția sa, iar ultimele nu au apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, iar a tuturor în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

La fel a mai indicat că învinuirea formulată acestuia se baza doar pe declarațiile martorilor Silîș A., Silîș S., Madan A. și Saveliev E., pe cînd, de fapt acest omor a fost organizat de către frații săi Silîș S. și Silîș V., care doreau să-i vîndă apartamentul său, iar martorii care puteau infirma versiunea acuzării nu au fost audiați de către instanțele de fond și apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal statuează asupra corectitudinii concluziilor instanței de apel care a menționat că în urma cercetărilor judecătorești în instanța de fond s-a stabilit în

mod corect starea de fapt și vinovăția inculpatului în concordanță deplină cu probele administrate, amplu analizate și just apreciate, ajungându-se corect la concluzia asupra vinovăției inculpatului în fapta incriminată.

La fel s-a apreciat asupra corectitudinii poziției instanței de apel referitor la respingerea declarațiilor inculpatului precum că nu el l-a bătut pe tatăl său, deoarece acestea au fost combătute prin totalitatea probelor cercetate în cadrul ședințelor judiciare.

Astfel, versiunea inculpatului precum că leziunile corporale, partea vătămată le-a suferit în urma căderii de mai multe ori jos, a fost combătută prin raportul de expertiză medico-legală nr. 111 D din 28.04.2012, prin care s-a stabilit că acestea au apărut în urma acțiunii prin lovire de mai multe (nu mai puțin de 8-10) ori a unui (unor) corp contondent, pumn, picior etc., posibil în timpul, circumstanțele și consecutivitatea descrisă în ordonanță. Apariția leziunilor corporale prin cădere la înălțimea propriului corp (chiar și accelerată) – se exclude (f.d. 92).

Potrivit acestui raport de expertiză vătămarile corporale la victimă au apărut prin lovire. Inculpatul și partea vătămată locuiau într-un apartament, care se încuia. Din declarațiile inculpatului reiese, că la momentul sosirii sale acasă a descuiat ușa și intrând în apartament a încuiat-o, deci alte persoane în afara lui nu puteau pătrunde în apartament și să-i provoace victimei leziuni corporale.

La fel, în acest sens au fost considerate relevante declarațiile martorilor Silîș Alexandr și Saveliev Serghei, potrivit cărora s-a constatat că victima a confirmat că a fost bătut de către inculpat.

Colegiul penal apreciază critic argumentul inculpatului privind respingerea de către instanța de apel a demersului primului, privind audierea unor martori care ar putea infirma versiunea acuzării, odată ce în ședința judecătorească din 04 aprilie 2013, acesta nu a insistat asupra audierii lor.

La fel, Colegiul penal reține faptul că în recursul înaintat, inculpatul s-a limitat doar la indicarea formală a pct. pct. 6), 8), 9) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, fără însă a dezvălui conținutul acestor temeuri în speța dată.

Astfel, hotărîrea contestată nu a fost afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. pct. 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Silîș Ghennadi Anatoli**, împotriva sentinței judecătorești mun. Bălți din 27 noiembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Silîș Ghennadi Anatoli**, *pe motiv că este vădit neîntemeiat.*

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă